

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 198

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
13.	— Lege pentru înființarea comunei Unguriu prin reorganizarea comunei Măgura, județul Buzău	177.	— Hotărâre privind stabilirea Criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile
71.	— Decret privind promulgarea Legii pentru înființarea comunei Unguriu prin reorganizarea comunei Măgura, județul Buzău		4–12
	★	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
14.	— Lege pentru înființarea comunei Alma prin reorganizarea comunei Ațel, județul Sibiu.....	179.	— Ordin al ministrului sănătății privind activitatea de inspecție de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață.....
72.	— Decret privind promulgarea Legii pentru înființarea comunei Alma prin reorganizarea comunei Ațel, județul Sibiu.....	180.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Nomenclatorului medicamentelor de uz uman pentru anul 2004.....
			15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru înființarea comunei Unguriu prin reorganizarea comunei Măgura, județul Buzău

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se înființează comuna Unguriu, județul Buzău, având în componență satele Unguriu și Ojasca, prin reorganizarea comunei Măgura din același județ.

(2) Reședința comunei Unguriu se stabilește în satul Unguriu.

Art. 2. — (1) În urma reorganizării prevăzute la art. 1, comuna Măgura are în componență satele Măgura și Ciuta.

(2) Reședința comunei Măgura rămâne în satul Măgura.

Art. 3. — (1) Până la constituirea, potrivit legii, a autorităților administrației publice locale în comuna Unguriu, rezolvarea problemelor curente se asigură de doi delegați numiți prin ordin al prefectului, cu atribuții de primar și viceprimar, precum și de un secretar numit de prefect, în condițiile legii, care vor reprezenta autoritatea locală.

(2) Salarizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se face, potrivit reglementărilor legale în vigoare, din bugetul comunei Unguriu.

Art. 4. — (1) Consiliul Județean Buzău și delegații împuterniciți conform prevederilor art. 3 alin. (1), împreună cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Buzău și Consiliul Local al Comunei Măgura, repartizează veniturile și cheltuielile actualului buget al comunei Măgura între comunele prevăzute la art. 1 și 2.

(2) Veniturile și cheltuielile care, în condițiile legii și ale prevederilor alin. (1), revin de drept comunei Unguriu se administrează și se gestionează prin autoritățile administrației publice locale ale acestei noi comune, iar echilibrarea bugetului local se realizează pe seama sumelor defalcate din impozitul pe venit, în limita prevederilor aprobate în anul 2004 pe ansamblul județului Buzău.

(3) Bugetul comunei Unguriu pe anul 2004 se elaborează de către delegații prevăzuți la art. 3 alin. (1), cu

avizul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Buzău.

(4) Operațiunile de predare-preluare se fac pe bază de protocoale încheiate între actualul primar al comunei Măgura și delegatul, desemnat prin ordin al prefectului, cu atribuții de primar al comunei Unguriu.

Art. 5. — Până la noile alegeri locale, autoritățile administrației publice locale din comuna Unguriu funcționează în componența avută la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 6. — Anexa la Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54—55 din 27 iulie 1981, cu modificările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 noiembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIORIEL HREBENCIUC

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DAN MIRCEA POPESCU

București, 24 februarie 2004.
Nr. 13.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru înființarea comunei Unguriu prin reorganizarea comunei Măgura, județul Buzău

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru înființarea comunei Unguriu prin reorganizarea comunei Măgura, județul Buzău, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 februarie 2004.
Nr. 71.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru înființarea comunei Alma prin reorganizarea comunei Ațel, județul Sibiu

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se înființează comuna Alma, județul Sibiu, având în componență satele Alma, Giacăș și Șmig, prin reorganizarea comunei Ațel din același județ.

(2) Reședința comunei Alma se stabilește în satul Alma.

Art. 2. — (1) În urma reorganizării prevăzute la art. 1, comuna Ațel are în componență satele Ațel și Dupuș.

(2) Reședința comunei Ațel rămâne în satul Ațel.

Art. 3. — (1) Până la constituirea, potrivit legii, a autorităților administrației publice locale în comuna Alma, rezolvarea problemelor curente se asigură de doi delegați numiți prin ordin al prefectului, cu atribuții de primar și viceprimar, precum și de un secretar numit de prefect, în condițiile legii, care vor reprezenta autoritățile locale.

(2) Salarizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se face, potrivit reglementărilor legale în vigoare, din bugetul comunei Alma.

Art. 4. — (1) Consiliul Județean Sibiu și delegații împuterniciți conform prevederilor art. 3 alin. (1), împreună cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu și Consiliul Local al Comunei Ațel, repartizează veniturile și cheltuielile actualului buget al comunei Ațel între comunele prevăzute la art. 1 și 2.

(2) Veniturile și cheltuielile care, în condițiile legii și ale prevederilor alin. (1), revin de drept comunei Alma se administrează și se gestionează prin autoritățile administrației publice locale ale acestei noi comune, iar echilibrarea bugetului local se realizează pe seama sumelor defalcate din impozitul pe venit, pentru echilibrarea bugetelor locale, în limitele prevederilor aprobate pe ansamblul județului Sibiu.

(3) Bugetul comunei Alma pe anul 2004 se elaborează de către delegații prevăzuți la art. 3 alin. (1), cu avizul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Sibiu.

(4) Operațiunile de predare-preluare se fac pe bază de protocol încheiat între primarul comunei Ațel și delegatul, desemnat prin ordin al prefectului, cu atribuții de primar al comunei Alma.

Art. 5. — Până la noile alegeri locale, autoritățile administrației publice locale din comuna Ațel funcționează în componența avută la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 6. — Anexa la Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54—55 din 27 iulie 1981, cu modificările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 16 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIORIEL HREBENCIUC

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DAN MIRCEA POPESCU

București, 24 februarie 2004.
Nr. 14.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru înființarea comunei Alma prin reorganizarea comunei Ațel, județul Sibiu

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru înființarea comunei Alma prin reorganizarea comunei Ațel, județul Sibiu, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 februarie 2004.
Nr. 72.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind stabilirea Criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2002 privind stabilirea procedurii de acordare a etichetei ecologice și având în vedere prevederile art. 4 lit. f²) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile care include:

a) îmbrăcăminte și accesorii textile: batiste, eșarfe, poșete, genți pentru cumpărături, rucsacuri, curele, al căror conținut de fibre textile este de cel puțin 90% în greutate;

b) produse textile pentru interior: produse textile destinate amenajării interioare, al căror conținut de fibre textile este de cel puțin 90% în greutate, cu excepția acoperitoarelor de pereți și pardoseli;

c) fire, fibre textile și țesături/tricoturi destinate îmbrăcămintei textile și accesorilor sau produselor textile pentru interior.

(2) Pentru produsele textile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), căptușelile, penele, fulgii și întăriturile nu trebuie luate în considerare în calculul procentului de fibre textile.

Art. 2. — Performanța de mediu a produselor prevăzute la art. 1 și compatibilitatea utilizării acestora cu cerințele de mediu se evaluează pe baza Criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — În cazul în care, pentru un anumit criteriu de acordare a etichetei ecologice, nu se prevede în anexă nici o metodă de încercare, verificare sau control, autoritatea competentă pentru acordarea etichetei ecologice — Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului — stabilește conformitatea cu acel criteriu pe baza declarațiilor, documentației și/sau rezultatelor verificărilor independente furnizate de către agentul economic producător, importator, prestator de servicii sau comerciant, care solicită acordarea etichetei ecologice pentru produsele textile.

Art. 4. — Numărul de cod atribuit în scopuri administrative grupului de produse căruia îi sunt aplicabile prevederile prezentei hotărâri este „016”.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — (1) Prezenta hotărâre se aplică până la data de 31 mai 2007.

(2) Criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile se modifică în funcție de progresul tehnic și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 12 februarie 2004.
Nr. 177.

ANEXĂ

CRITERII**de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile****Scopul criteriilor**

Criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse textile au ca scop reducerea poluării apei care este asociată principalelor procedee utilizate în procesul de fabricație textilă, incluzând producția de fibre, filarea, țeserea, tricotarea, albirea, vopsirea și finisarea.

Criteriile sunt stabilite la un nivel care promovează/favorează etichetarea produselor textile care au un impact redus asupra mediului.

Evaluarea și verificarea cerințelor

Pentru fiecare criteriu sunt stabilite cerințe de evaluare și verificare specifice.

Declarațiile, documentațiile, rapoartele de încercări sau alte dovezi, care demonstrează conformitatea produsului cu criteriile prevăzute în prezenta anexă, trebuie să provină de la agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice și/sau de la furnizorul/furnizorii acestuia, după caz.

Metodele de încercare, altele decât cele indicate în cadrul fiecărui criteriu, pot fi utilizate dacă se demonstrează autorității competente că aceste metode nu au grad echivalent de exactitate.

Unitatea funcțională la care se referă datele de intrare și ieșire corespunzătoare criteriilor din prezenta anexă este 1 kg de produs textil în condiții normale (65% UR ± 2% și 20°C ± 2°C); aceste condiții sunt prevăzute în standardul

SR EN ISO 20139:1999:Textile — atmosfere standard de condiționare și testare.

Autoritatea competentă poate cere agentului economic care solicită acordarea etichetei ecologice prezentarea unor documente suplimentare care să demonstreze conformitatea cu criteriile specifice și poate efectua verificări independente.

La evaluarea cererilor de acordare a etichetei ecologice și la supravegherea/monitorizarea respectării criteriilor specifice, autoritatea competentă ia în considerare implementarea, de către solicitant sau furnizorii săi, a sistemelor de management pentru mediu, conform standardului SR EN ISO 14001:1997.

Criterii

Criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru produse textile se clasifică în trei categorii principale, caracteristice:

- a) fibrelor textile;
- b) proceselor și substanțelor chimice utilizate în fabricația de produse textile;
- c) gradului de adecvare pentru utilizare.

CRITERII PENTRU FIBRE TEXTILE

Prezenta secțiune stabilește criteriile specifice pentru fibre acrilice, bumbac și alte fibre celulozice naturale, elastan, în și alte fibre liberiene, lână nespălată și alte fibre cheratinice, fibre celulozice artificiale, poliamidă, poliester și polipropilenă.

Aceste criterii se aplică și altor fibre pentru care nu sunt stabilite criterii specifice.

Criteriile stabilite în prezenta secțiune pentru un tip de fibre dat nu se aplică în cazul în care fibra respectivă reprezintă mai puțin de 5% din greutatea totală a fibrelor textile ale produsului. De asemenea, ele nu se aplică fibrelor reciclate. În acest caz, înțelegem prin *fibre reciclate* fibrele care provin numai din deșeurile din industria textilă și de confecții sau din deșeurile rezultate după utilizare de către consumator. În compoziția produsului, cel puțin 85% în greutate din toate fibrele produsului trebuie să corespundă criteriilor specifice respective, dacă acestea există sau provin din reciclare.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente informații detaliate referitoare la compoziția produsului textil.

1. Fibre acrilice

a) Concentrația reziduală de acrilonitril a fibrelor crude care provin din instalația de producție trebuie să fie mai mică de 1,5 mg/kg.

Metodă de încercare: extracție cu ajutorul apei fierbinți și analiză cantitativă cu ajutorul gaz cromatografiei pe coloană capilară.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

b) Valoarea medie anuală a emisiilor de acrilonitril în aer (pe parcursul polimerizării și până la obținerea soluției destinate filării) trebuie să fie mai mică de 1g/kg de fibre produse.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare care să demonstreze această conformitate.

2. Bumbac și alte fibre celulozice naturale (inclusiv fibrele de capoc)

Fibrele de bumbac și alte fibre celulozice naturale, denumite în continuare *bumbac*, nu trebuie să conțină mai mult de 0,05 ppm părți pe milion (dacă sensibilitatea metodei de încercare o permite) din una dintre următoarele substanțe: aldrin, captafol, clordan, DDT, dieldrin, endrin, heptaclor, hexaclorbenzen, hexaclorciclohexan (suma izomerilor), 2,4,5-T, clor dimeform, clorbenzilic, dinoseb și sărurile acestuia, monocrotofos, pentaclorofenol, toxafen, metamidofos, metilparation, paration, fosfoamidon.

Acest criteriu nu este aplicabil dacă mai mult de 50% din bumbacul conținut în produs este biologic sau provenit din cultura de tranziție, respectiv obținut prin procedee certificate de către un organism independent ca fiind conforme exigențelor prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 417/110/2002 pentru aprobarea Regulilor specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice.

Acest criteriu nu se aplică dacă solicitantul poate furniza un document justificativ privind identitatea producătorilor a cel puțin 75% din cantitatea de bumbac utilizată în produsul final, precum și o declarație a acestora care să ateste că substanțele enumerate mai sus nu au fost aplicate pe terenurile cultivate cu bumbac, pe culturile de bumbac, pe bumbacul în sine.

Dacă 100% din cantitatea de bumbac este biologică, respectiv obținută prin procedee certificate de către un organism independent ca fiind conforme exigențelor prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 417/110/2002, agentul economic poate aplica mențiunea „bumbac biologic“ alături de eticheta ecologică.

Metode de încercare: după caz, US EPA 8081 A (pesticide organoclorurate, prin extracție ultrasonică sau extractor Soxhlet cu ajutorul solvenților apolari (izooctan sau hexan), US EPA 8151 A (erbicide clorurate, metoda cu metanol), US EPA 8141 A (compuși organofosforici) sau US EPA 8270 C (compuși organici semivolatili).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

3. Elastan

a) Nu se vor utiliza compuși organici cu staniu.

b) Media anuală a emisiilor în aer de diizocianți aromatiți, pe parcursul polimerizării și al filării, trebuie să fie mai mică de 5 mg/kg de fibră produsă.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu aceste cerințe și să furnizeze autorității competente documentația detaliată și/sau rapoarte de încercare care să demonstreze această conformitate.

4. In și alte fibre liberiene (câneapă, iută și ramie)

În și celelalte fibre liberiene nu trebuie obținute prin topire industrială în apă, cu excepția cazului în care apele reziduale din procesul de topire sunt tratate astfel încât să reducă consumul chimic de oxigen sau consumul de oxigen total cu cel puțin 75% pentru fibrele de câneapă și cu cel puțin 95% pentru in și celelalte fibre liberiene.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 6060:1996 — Determinarea consumului chimic de oxigen.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare, în cazul utilizării procesului de topire industrială în apă.

5. Lână nespălată și alte fibre cheratinizate (lână de oaie, cămilă, alpaca și capră)

a) Fibrele nu trebuie să conțină mai mult de 0,5 ppm, în total, din următoarele substanțe: α -hexaclorciclohexan, β -hexaclorciclohexan, γ -hexaclorciclohexan (lindan) δ -hexaclorciclohexan, aldrin, dieldrin, endrin, p,p'-DDT, p,p'-DDD.

b) Fibrele nu trebuie să conțină mai mult de 2 ppm, în total, din următoarele substanțe: propetamfos, diazinon, diclorfention, clorpirifos, fenclorfos, clorfenvinfos.

c) Fibrele nu trebuie să conțină mai mult de 0,5 ppm, în total, din următoarele substanțe: cihalotrin, cipermetrin, deltametrin, flumetrin, fenvalerat.

d) Fibrele nu trebuie să conțină mai mult de 2 ppm, în total, din următoarele substanțe: diflubenzuron, triflumuron.

Cerințele prevăzute la lit. a)–d) nu se aplică dacă agentul economic furnizează un document privind identitatea producătorilor a cel puțin 75% din cantitatea de lână sau de fibre cheratinice utilizată, precum și o declarație a acestora care să ateste că substanțele enumerate mai sus nu au fost aplicate nici pe terenurile și nici pe animalele respective.

Metodă de încercare pentru cerințele prevăzute la lit. a), b), c) și d): IWTO metoda 59 — proiect.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

e) Pentru efluenții de spălare deversați în rețeaua de canalizare, consumul chimic de oxigen nu trebuie să depășească 60 g/kg de lână nespălată, iar efluenții trebuie tratați în afara amplasamentului pentru a reduce valoarea consumului chimic de oxigen, exprimat ca medie anuală, cu cel puțin 75%.

Pentru efluenții de spălare tratați în amplasament și deversați în rețeaua de apă de suprafață, consumul chimic de oxigen nu trebuie să depășească 5 g/kg lână nespălată. Factorul pH al efluenților deversați în apele de suprafață trebuie să fie cuprins între 6 și 9 (cu excepția cazului în care pH-ul apelor de suprafață în care se face deversarea se situează în afara acestui interval), iar temperatura lor trebuie să fie mai mică de 40°C (cu excepția cazului în care temperatura apelor de suprafață în care se face deversarea este superioară acestei valori).

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 6060:1996 — Determinarea consumului chimic de oxigen

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente date relevante și un raport de încercare.

6. Fibre celulozice artificiale (viscoză, lyocel, acetat, cupro și triacetat)

a) Concentrația în substanțe organohalogenate a fibrelor nu trebuie să depășească 250 ppm.

Metodă de încercare: standardul ISO 11480.97 (combustie controlată și microculometrie).

b) Pentru fibrele de viscoză, concentrația de sulf a emisiilor în aer de compuși sulfuroși proveniți din procesul tehnologic de fabricație a fibrelor nu trebuie să depășească o valoare medie pe an de 120 g/kg de filamente produse și 30 g/kg de fibre produse. Atunci când aceste două tipuri de fibre sunt produse într-un amplasament dat, valoarea emisiilor globale nu trebuie să depășească valoarea medie ponderată corespunzătoare.

c) Pentru fibrele de viscoză, valoarea medie anuală a emisiilor în apă de zinc provenite din amplasamente de producție nu trebuie să depășească 0,3 g/kg.

d) Pentru fibrele cupro, concentrația de cupru în apele reziduale evacuate din amplasamente de producție nu trebuie să depășească în medie pe an 0,1 ppm.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu aceste cerințe și să furnizeze autorității competente rapoarte de încercare și documentație detaliată care să demonstreze conformitatea cu aceste criterii.

7. Poliamidă

Valoarea medie anuală de emisii în aer de N_2O , în timpul producerii de monomeri, nu trebuie să depășească 10 g/kg pentru fibre poliamidă 6 produse și 50 g/kg pentru poliamidă 6,6 produse.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare și documentație detaliată care să demonstreze conformitatea cu aceste criterii.

8. Poliester

a) Concentrația de antimoniu a fibrelor de poliester nu trebuie să depășească 260 ppm.

În cazul în care nu este utilizat antimoniu, agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice poate aplica mențiunea „fără antimoniu“, alături de eticheta ecologică.

Metodă de încercare: determinare directă prin spectrometrie de absorbție atomică. Încercarea trebuie să fie realizată pe fibre crude, înainte ca acestea să fie supuse oricărui proces tehnologic umez.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

b) Valoarea medie anuală a emisiilor de compuși organici volatili, în timpul polimerizării poliesterului, nu trebuie să depășească 1,2 g/kg de rășină de poliester produsă. (*Compuși organici volatili* — orice compus organic a cărui presiune de vapori la 293,15 K este mai mare sau egală cu 0,01 kPa sau a cărui volatilitate este echivalentă în condițiile particulare de utilizare).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare și documentație detaliată care să demonstreze conformitatea cu aceste criterii.

9. Polipropilenă

Pigmenții pe bază de plumb nu trebuie utilizați.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și documentație detaliată care să demonstreze conformitatea cu aceste criterii.

CRITERII PENTRU PROCESE ȘI SUBSTANȚE CHIMICE UTILIZATE ÎN FABRICAȚIA DE PRODUSE TEXTILE

Criteriile prevăzute în această secțiune se aplică, după caz, tuturor etapelor de fabricare a produsului, inclusiv producției de fibre. Cu toate acestea, se admite ca fibrele reciclate să conțină anumiți coloranți sau alte substanțe excluse de criteriile prezente, dar numai dacă au fost aplicate în ciclul de viață anterior fibrelor.

10. Produse de uleiare și de încliere aplicate fibrelor și firelor

a) Masa de încliere: cel puțin 95% masă uscată a substanțelor componente ale oricărui preparat de încliere/apretare, aplicat fibrelor sau firelor, trebuie să fie suficient de biodegradabile sau eliminabile în instalațiile de epurare a apelor reziduale sau să fie reciclate.

În acest sens, o substanță este considerată ca fiind suficient de biodegradabilă sau eliminabilă dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

— prezintă un procent de degradare de cel puțin 70% în 28 de zile, demonstrat prin utilizarea uneia dintre metodele de încercare OECD 301 A, OECD 301 E, ISO 7827, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B sau ISO 9888;

— prezintă un procent de degradare de cel puțin 60% în 28 de zile, demonstrat prin utilizarea uneia dintre metodele de încercare OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 302 C, OECD 301 D, ISO 10707, OECD 301 F, ISO 9408, ISO 10708 sau ISO 14593;

— prezintă un procent de degradare de cel puțin 80% în 28 de zile, demonstrat prin utilizarea uneia dintre metodele de încercare OECD 303 sau ISO 11733;

— se prezintă un document justificativ care atestă un nivel echivalent de biodegradare sau de eliminare, în cazul în care aceste metode de încercare menționate anterior nu sunt aplicabile substanței respective.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente rapoarte de încercare, fișe tehnice de securitate, alte documente care să demonstreze conformitatea cu cerințele acestui criteriu.

b) Aditivii soluțiilor de filare, aditivii de filare și agenții de preparare pentru filarea primară (inclusiv uleiurile de cardare, apreturi și lubrifianți de filare): cel puțin 90% masă uscată din substanțele componente trebuie să fie suficient de biodegradabile sau eliminabile în instalațiile de epurare a apelor reziduale.

Această cerință nu se aplică agenților de preparare pentru filarea secundară (lubrifianți de filare, agenți de condiționare), uleiurilor folosite pentru lubrifierea firului la bobinat, produselor de ceruire, uleiurilor pentru echipamentele

de urzire și răsucire, uleiurilor pentru echipamentele de tricotare, uleiurilor cu silicon și substanțelor anorganice.

Aditivii și agenții de spumare menționați sunt considerați ca fiind suficient de biodegradabili sau eliminabili conform prevederilor lit. a).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente rapoarte de încercare, fișe tehnice de securitate, alte documente care să demonstreze conformitatea cu cerințele acestui criteriu pentru toți aditivii sau agenții de preparare utilizați.

c) Conținutul de hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) în uleiurile minerale dintr-un produs trebuie să fie mai mic decât 1% în greutate.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice trebuie să furnizeze autorității competente fișe tehnice de securitate, fișe cu informații asupra produsului sau declarații care să indice fie conținutul de hidrocarburi aromatice policiclice, fie neutilizarea produselor ce conțin uleiuri minerale.

11. Produse biocide și biostatice

a) Clorofenoli (sărurile și esterii acestora), bifenili policlorurați (PCB) și compușii organici cu staniu (Sn) nu trebuie să fie utilizați în timpul operațiilor de transport sau stocare a semifabricatelor ori produselor finite.

Metodă de încercare: extracție, după caz, derivatizare cu anhidridă acetică, determinare prin cromatografie de gaze pe coloană capilară cu detector cu captură de electroni, valoare limită 0,05 ppm.

Agenții economici care solicită acordarea etichetei ecologice trebuie să furnizeze autorității competente o declarație care să ateste neutilizarea acestor substanțe sau compuși pe fire, țesături sau produse finite și un raport de încercare care probează această declarație.

b) Nu se vor utiliza produse biocide sau biostatice susceptibile de a fi active în timpul utilizării produsului.

Agenții economici care solicită acordarea etichetei ecologice au obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

12. Decolorare sau depigmentare

Sărurile de metale grele (cu excepția fierului) sau aldehida formică nu trebuie utilizate pentru decolorare sau depigmentare.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

13. Încărcarea firelor

Compușii de ceriu nu trebuie utilizați ca substanță de încărcare a firelor sau țesăturilor.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

14. Substanțe chimice auxiliare

Alchilfenoletoxilatele (APEO), clorurile de dimetildioctadecilamoniu (DTDMAC, DSDMAC, DHTDMAC), sulfonații alchilbenzenici liniari (LAS), acidul dietilen triaminopentacetic (DTPA) și acidul etilen diaminotetracetic (EDTA) nu trebuie să fie utilizați și nici nu trebuie să intre în compoziția preparatelor chimice utilizate.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

15. Detergenți, emolienți și agenți de chelatare

În fiecare amplasament de tratare umedă, cel puțin 95% în greutate din detergenții, emolienții și agenții de chelatare utilizați trebuie să fie suficient de biodegradabili sau eliminabili în stațiile de epurare a apelor reziduale.

Metode de încercare și evaluare

Detergenții, emolienții și agenții de chelatare sunt considerați suficient de biodegradabili sau eliminabili conform prevederilor pct. 10 lit. a).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente rapoarte de încercare, fișe tehnice de securitate, alte documente care să demonstreze conformitatea cu cerințele acestui criteriu pentru toți detergenții, emolienții și agenții de chelatare.

16. Produse de albire

În general, emisiile de compuși organohalogenati prezente în efluenții de albire trebuie să nu depășească 40 mg Cl/kg.

În cazurile următoare, nivelul trebuie să fie mai mic de 100 mg Cl/kg:

a) în și alte fibre liberiene;

b) bumbac al cărui grad de polimerizare este mai mic de 1.800 și este destinat fabricării de produse finite albe.

Acest criteriu nu se aplică producerii de fibre celulozice artificiale.

Metodă de încercare: standardul ISO 9562 sau prEN 1485.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că nu a utilizat agenți de albire clorurați, fie să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

17. Impurități în coloranți

Concentrația de impurități ionice în coloranți nu trebuie să depășească valorile următoare: Ag 100 ppm, As 50 ppm, Ba 100 ppm, Cd 20 ppm, Co 500 ppm, Cr 100 ppm, Cu 250 ppm, Fe 2.500 ppm, Hg 4 ppm, Mn 1.000 ppm, Ni 200 ppm, Pb 100 ppm, Se 20 ppm, Sb 50 ppm, Sn 250 ppm, Zn 1.500 ppm.

Orice metal care este inclus ca parte integrantă a moleculei de colorant (cum ar fi cazul coloranților metal complecși sau al anumitor coloranți reactivi) nu este luat în considerare atunci când se evaluează conformitatea cu aceste valori, acestea referindu-se numai la impuritățile din coloranți.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

18. Substanțe chimice auxiliare

Concentrația de impurități ionice în pigmenți utilizați nu trebuie să depășească valorile următoare: As 50 ppm, Ba 100 ppm, Cd 50 ppm, Cr 100 ppm, Hg 25 ppm, Pb 100 ppm, Se 100 ppm, Sb 250 ppm, Zn 1.000 ppm.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în

conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

19. Vopsire prin mordansare cu coloranți pe bază de crom

Vopsirea prin mordansare cu coloranți pe bază de crom nu trebuie să fie utilizată.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

20. Coloranți metal complecși

La utilizarea coloranților metal complecși pe bază de cupru, crom sau nichel trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) în cazul vopsirii fibrelor și firelor celulozice, atunci când colorantul metal complex este parte a amestecului de vopsire, vor fi descărcate în instalațiile de epurare a apelor reziduale (indiferent dacă acestea sunt situate pe amplasament sau în afara amplasamentului) mai puțin de 20% din fiecare colorant metal complex introdus în procesul de fabricație.

În cazul altor procese de vopsire, atunci când colorantul metal complex este parte a amestecului de vopsire, vor fi descărcate în instalațiile de epurare a apelor reziduale (indiferent dacă acestea sunt situate pe amplasament sau în afara amplasamentului) mai puțin de 7% din fiecare colorant metal complex introdus în procesul de fabricație;

b) emisiile de cupru, crom și nichel în apă, după epurarea apelor reziduale, nu trebuie să depășească următoarele valori:

Cu — 75 mg/kg (pentru fibre, fire sau țesături)

Cr — 50 mg/kg

Ni — 75 mg/kg.

Metode de încercare: standardul SR ISO 8288:2001 pentru Cu și Ni; standardul SR EN ISO 9174:1988 pentru Cr.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că nu a utilizat coloranți metal complecși, fie să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

21. Coloranți azoici

Nu trebuie să fie utilizați coloranții azoici care pot produce prin scindare una dintre următoarele amine aromatice:

bifenil-4-amină	(92-67-1)
benzidină	(92-87-5)
4-clor-o-toluidină	(95-69-2)
2-naftilamină	(91-59-8)
o-amino-azotoluen	(97-56-3)
2-amino-4-nitrotoluen	(99-55-8)
p-cloranilină	(106-47-8)
2,4-diaminoanisol	(615-05-4)
4,4'-diaminodifenilmetan	(101-77-9)
3,3'-diclorbenzidină	(91-94-1)
3,3'-dimetoxibenzidină	(119-90-4)
3,3'-dimetilbenzidină	(119-93-7)
3,3'-dimetil-4,4'-diaminodifenilmetan	(838-88-0)
p-crezidină	(120-71-8)
4,4'-metilen-bis-(2-cloranilină)	(101-14-4)
4,4'-oxidianilină	(101-80-4)
4,4'-tiodianilină	(139-65-1)
o-toluidină	(95-53-4)
2,4-diaminotoluen	(95-80-7)

2,4,5-trimetilanilină	(137-17-7)
4-aminoazobenzen	(60-09-3)
o-anisidină	(90-04-0)

C.I. Disperse Blue 102	
C.I. Disperse Blue 106	
C.I. Disperse Blue 124	
C.I. Disperse Orange 1	C.I. 11 080
C.I. Disperse Orange 3	C.I. 11 005
C.I. Disperse Orange 37	
C.I. Disperse Orange 76 (desemnat anterior Orange 37)	
C.I. Disperse Red 1	C.I. 11 110
C.I. Disperse Red 11	C.I. 62 015
C.I. Disperse Red 17	C.I. 11 210
C.I. Disperse Yellow 1	C.I. 10 345
C.I. Disperse Yellow 9	C.I. 10 375
C.I. Disperse Yellow 39	
C.I. Disperse Yellow 49	

Metodă de încercare: metoda germană B—82.02 sau metoda standardului francez XP G 08—014, valoare de prag de 30 ppm. (Observație: reacții pozitive eronate se pot produce în ceea ce privește prezența substanței 4-aminoazobenzen și în acest caz se recomandă o verificare suplimentară).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că nu a utilizat coloranți azoici și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

22. Coloranți cancerigeni, mutageni sau toxici pentru reproducere

Nu trebuie utilizați următorii coloranți:

- a) C.I. Basic Red 9
- C.I. Disperse Blue 1
- C.I. Acid Red 26
- C.I. Basic Violet 14
- C.I. Direct Black 38
- C.I. Direct Blue 6
- C.I. Direct Red 28
- C.I. Disperse Orange 11
- C.I. Disperse Yellow 3;

b) orice substanță sau preparat de vopsire care conține mai mult de 0,1% în greutate substanțe cărora le este atribuită sau li se poate atribui la momentul aplicării una dintre frazele de risc:

- R40 — suspectat de efect cancerigen — probe insuficiente;
- R45 — poate cauza cancer;
- R46 — poate provoca afecțiuni genetice ereditare;
- R49 — poate provoca cancer prin inhalare;
- R60 — poate altera fertilitatea;
- R61 — risc în timpul sarcinii, cu efecte dăunătoare asupra fătului;
- R62 — posibil risc de alterare a fertilității;
- R63 — posibil risc de a dăuna fătului în timpul sarcinii;
- R68 — posibil risc de efecte ireversibile

sau orice combinații ale acestor fraze de risc, așa cum sunt definite conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu aceste cerințe.

23. Coloranți potențial sensibilizanți

Coloranții potențial sensibilizanți enumerați mai jos nu trebuie utilizați decât dacă rezistența la transpirație (acidă și alcalină) a fibrelor, firelor sau țesăturii vopsite este cel puțin de gradul 4:

C.I. Disperse Blue 3	C.I. 61 505
C.I. Disperse Blue 7	C.I. 62 500
C.I. Disperse Blue 26	C.I. 63 305
C.I. Disperse Blue 35	

Metodă de încercare pentru rezistența culorilor: standardul SR EN ISO 105-E04:1998, acid sau alcalin, comparație cu țesătură multifibră.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință, fie să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

24. Acceleratori

Nu trebuie utilizați acceleratori.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

25. Imprimare

a) Pastele de imprimare utilizate nu trebuie să conțină mai mult de 5% compuși organici volatili (*compuși organici volatili* — orice compus organic a cărui presiune de vapori la 293,15 K este mai mare sau egală cu 0,01 kPa sau a cărui volatilitate este echivalentă în condiții diferite de utilizare).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că nu a fost realizată nici o operație de imprimare, fie să furnizeze autorității competente o documentație corespunzătoare care să demonstreze conformitatea cu această cerință, împreună cu o declarație de conformitate.

b) Imprimarea pe bază de plastisol este interzisă.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că nu a fost realizată nici o operație de imprimare, fie să furnizeze autorității competente o documentație corespunzătoare care să demonstreze conformitatea cu această cerință, împreună cu o declarație de conformitate.

26. Formaldehidă

Concentrația de formaldehidă liberă și parțial hidrolizată în țesătura finală nu trebuie să depășească 30 ppm pentru produsele destinate să fie purtate direct pe piele și 300 ppm pentru toate celelalte produse.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 14184—1:2002.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că produsele conținând formaldehidă nu au fost aplicate produsului textil, fie să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

27. Ape reziduale de la tratarea umedă

a) Valoarea consumului chimic de oxigen (CCO) în apele reziduale provenite din instalațiile tehnologice de tratare umedă (cu excepția celor de spălare a lânii și de topire industrială a inului) și deversate în apele de suprafață după tratare (în amplasament sau în afara acestuia) trebuie să fie mai mică de 25 g/kg, exprimată ca medie anuală.

Metodă de încercare: standardul SR ISO 6060:1996.

b) Dacă efluenții sunt tratați în amplasament și deversați direct în apele de suprafață, valoarea pH-ului acestora trebuie să fie cuprinsă între 6 și 9 (cu excepția cazului în care pH-ul apelor în care se face deversarea este în afara acestui interval), iar temperatura lor trebuie să fie mai mică de 40°C (cu excepția cazului în care temperatura apelor în care se face deversarea este mai mare decât această valoare).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să furnizeze autorității competente documentație detaliată și rapoarte de încercare care să demonstreze conformitatea cu aceste cerințe, împreună cu o declarație de conformitate.

28. Substanțe pentru ignifugare

Se interzice utilizarea substanțelor sau preparatelor pentru ignifugare care conțin mai mult de 0,1% din greutate substanțe cărora le este atribuită sau li se poate atribui, la momentul aplicării, oricare dintre următoarele fraze de risc:

- a) R40 — suspectat de efect cancerigen — probe insuficiente;
- b) R45 — poate cauza cancer;
- c) R46 — poate provoca afecțiuni genetice ereditare;
- d) R49 — poate provoca cancer prin inhalare;
- e) R50 — foarte toxic pentru organismele acvatice;
- f) R51 — toxic pentru organismele acvatice;
- g) R52 — nociv pentru organismele acvatice;
- h) R53 — poate cauza efecte dăunătoare pe termen lung asupra mediului acvatic;
- i) R60 — poate altera fertilitatea;
- j) R61 — risc în timpul sarcinii, cu efecte dăunătoare asupra fătului;
- k) R62 — posibil risc de alterare a fertilității;
- l) R63 — posibil risc de a dăuna fătului în timpul sarcinii;
- m) R68 — posibil risc de efecte ireversibile sau orice combinații ale acestor fraze de risc, așa cum sunt definite conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002.

Această cerință nu se aplică în următoarele cazuri:

- a) când substanțele de ignifugare își schimbă natura chimică în momentul aplicării și nu mai necesită clasificarea prin oricare dintre frazele de risc menționate anterior;
- b) când pe suprafața firelor și țesăturilor tratate rămâne mai puțin de 0,1% din substanța de ignifugare în forma dinaintea aplicării.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că nu au fost utilizate substanțe sau preparate pentru ignifugare, fie să indice care substanțe ori preparate pentru ignifugare au fost utilizate și să furnizeze autorității competente documentație (ca de exemplu, fișe tehnice de securitate) și/sau declarații că substanțele ori preparatele pentru ignifugare utilizate respectă cerințele acestui criteriu.

29. Produse anticontrație

Substanțele sau preparatele halogenate anticontrație nu trebuie să fie aplicate decât pe benzile de lână cardată.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință.

30. Apretare

Se interzice utilizarea substanțelor sau preparatelor pentru apretare care conțin mai mult de 0,1% din greutate, substanțe cărora le este atribuit sau li se poate atribui, la momentul aplicării, oricare dintre următoarele fraze de risc:

- a) R40 — suspectat de efect cancerigen — probe insuficiente;
- b) R45 — poate cauza cancer;
- c) R46 — poate provoca afecțiuni genetice ereditare;
- d) R49 — poate provoca cancer prin inhalare;
- e) R50 — foarte toxic pentru organismele acvatice;
- f) R51 — toxic pentru organismele acvatice;
- g) R52 — nociv pentru organismele acvatice;
- h) R53 — poate cauza efecte dăunătoare pe termen lung asupra mediului acvatic;
- i) R60 — poate altera fertilitatea;
- j) R61 — risc în timpul sarcinii, cu efecte dăunătoare asupra fătului;
- k) R62 — posibil risc de alterare a fertilității;
- l) R63 — posibil risc de a dăuna fătului în timpul sarcinii;
- m) R68 — posibil risc de efecte ireversibile

sau orice combinații ale acestor fraze de risc, așa cum sunt definite conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația fie să declare în scris că nu au fost utilizate substanțe sau preparate pentru apretare, fie să indice care substanțe ori preparate pentru apretare au fost utilizate și să furnizeze autorității competente documentație (ca de exemplu, fișe tehnice de securitate) și/sau declarații că substanțele ori preparatele pentru apretare utilizate respectă cerințele acestui criteriu.

31. Materiale umplere tratare

a) Materialele umplere tratare constând în fibre textile trebuie să respecte cerințele criteriilor pentru fibrele textile prevăzute la pct. 1—9.

b) Materialele umplere tratare trebuie să respecte cerințele criteriilor pentru fibrele textile prevăzute la pct. 11 „Produse biocide și biostatice” și la pct. 26 „Formaldehidă”.

c) Detergenții și alte substanțe și preparate chimice utilizate pentru spălarea materialelor pentru bătătură (căptușeli, fulgi, fibre naturale și sintetice) trebuie să respecte cerințele criteriilor prevăzute la pct. 14 și 15.

Metodele de încercare și obligațiile agenților economici care solicită acordarea etichetei ecologice sunt cele prevăzute la criteriile corespunzătoare.

32. Întărituri

a) Produsele fabricate din poliuretan trebuie să respecte cerințele pct. 3 lit. a) pentru compuși organici cu Sn și ale pct. 3 lit. b) pentru emisii în aer de diizocianați aromatici.

Metodele de verificare sunt cele prezentate la criteriile corespunzătoare.

b) Produsele fabricate din poliester se supun criteriului prevăzut la pct. 8 lit. a) referitor la conținutul de antimoniu

și criteriului prevăzut la pct. 8 lit. b) referitor la emisiile de compuși organici volatili din timpul polimerizării.

Metodele de verificare sunt cele prevăzute la criteriile corespunzătoare.

c) Se interzice utilizarea plastifianților și a solvenților, cărora le este atribuită sau li se poate atribui, la momentul aplicării, oricare dintre următoarele fraze de risc:

- R40 — suspectat de efect cancerigen — probe insuficiente;
- R45 — poate cauza cancer;
- R46 — poate provoca afecțiuni genetice ereditare;
- R49 — poate provoca cancer prin inhalare;
- R50 — foarte toxic pentru organismele acvatice;
- R51 — toxic pentru organismele acvatice;
- R52 — nociv pentru organismele acvatice;
- R53 — poate cauza efecte dăunătoare pe termen lung asupra mediului acvatic;
- R60 — poate altera fertilitatea;
- R61 — risc în timpul sarcinii, cu efecte dăunătoare asupra fătului;
- R62 — posibil risc de alterare a fertilității;
- R63 — posibil risc de a dăuna fătului în timpul sarcinii;
- R68 — posibil risc de efecte ireversibile

sau orice combinații ale acestor fraze de risc, așa cum sunt definite conform Hotărârii Guvernului nr. 490/2002.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu aceste cerințe și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

33. Utilizarea apei și energiei

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice furnizează în mod facultativ autorității competente informații detaliate în ceea ce privește utilizarea apei și energiei în amplasamentele de fabricație destinate filării, tricotării, țeserii și tratării umede.

CRITERII PRIVIND GRADUL DE ADECVARE PENTRU UTILIZARE

Prezentele criterii se aplică fie firelor vopsite sau țesăturilor finite, fie produsului textil finit. Conformarea cu cerințele acestor criterii trebuie să fie verificată utilizându-se metodele de încercare corespunzătoare prevăzute la fiecare criteriu.

34. Modificări dimensionale în timpul spălării și uscării

Informațiile asupra modificărilor dimensionale în timpul spălării și uscării, exprimate în procente, trebuie să fie prezentate pe eticheta și ambalajul produsului și/sau prin alte forme de furnizare a informațiilor asupra produsului, în cazul în care aceste modificări dimensionale depășesc valorile următoare:

- a) 2% (în urzeală și bătătură) la spălare pentru draperii și stoffe de mobilă care se pot detașa;
 - b) 6% (fire de urzeală și bătătură) pentru celelalte produse țesute;
 - c) 8% (lungime și lățime) pentru produsele de tip tricot;
 - d) 8% (lungime și lățime) pentru țesătura de tip frotir.
- Această cerință nu se aplică:
- a) firelor și fibrelor;
 - b) produselor pe care se menționează „numai curățare chimică” sau o indicație echivalentă (în măsura în care

este uzual ca astfel de produse să fie etichetate în acest mod);

c) stofelor pentru mobilă care nu se pot spăla sau înlocui.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 25077:1977 (3 spălări la temperatura indicată pe produs, urmate de uscare pe tambur, după fiecare ciclu de spălare la temperatura indicată pe produs, cu excepția cazului când alte proceduri de uscare sunt indicate pe produs, utilizându-se o încărcătură de spălare de 2 kg sau 4 kg, în funcție de simbolul pentru spălare indicat pe produs).

În cazul în care valorile prevăzute la primul paragraf lit. a)–d) sunt depășite, agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să furnizeze autorității competente o copie a etichetei produsului, a ambalajului produsului și/sau a altei forme de furnizare a informațiilor asupra produsului, toate acestea conținând indicații privind atenționarea utilizatorului asupra modificărilor dimensionale în timpul spălării și uscării.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

35. Rezistența vopsirilor la spălare

Rezistența vopsirilor la spălare trebuie să fie cel puțin de gradul 3–4 (modificare de culoare și cedarea culorii). Această cerință nu se aplică produselor etichetate clar cu mențiunea „numai curățare chimică” sau cu o indicație echivalentă (în măsura în care este uzual ca astfel de produse să fie etichetate în acest mod), produselor albe sau produselor care nu sunt nici vopsite și nici imprimate și nici stofelor nelavabile pentru mobilă.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 105 C06:1999 (o singură spălare cu pulbere de perborat, la temperatura indicată pe produs).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

36. Rezistența vopsirilor la transpirație (acidă și alcalină)

Rezistența vopsirilor la transpirație (acidă și alcalină) trebuie să fie cel puțin de gradul 3–4 (modificare de culoare și cedarea culorii). Această cerință nu se aplică produselor albe, produselor care nu sunt nici vopsite și nici imprimate, perdelelor sau textilelor similare destinate decorațiilor interioare, stofelor pentru mobilă.

Gradul 3 este totuși admis atunci când țesătura îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:

- a) este de culoare închisă (intensitate standard >1/1);
- b) este confecționată din lână regenerată sau din mătase în proporție de mai mult de 20%.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 105 E04:1998 (transpirație acidă și alcalină, comparație cu o țesătură multifibră).

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

37. Rezistența vopsirilor la frecare umedă

Rezistența vopsirilor la frecare umedă trebuie să fie cel puțin de gradul 2—3. Gradul 2 este totuși admis pentru țesătura de tip denim vopsită indigo. Această cerință nu se aplică produselor albe și produselor care nu sunt nici vopsite și nici imprimate.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 105X12:1997.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

38. Rezistența vopsirilor la frecare uscată

Rezistența vopsirilor la frecare uscată trebuie să fie cel puțin de gradul 4. Gradul 3—4 este totuși admis pentru țesătura de tip denim vopsită indigo. Această cerință nu se aplică produselor albe, produselor care nu sunt nici vopsite, nici imprimate, perdelelor sau textilelor similare destinate decorațiilor interioare.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 105X12:1997.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

39. Rezistența vopsirilor la lumină

Pentru stofele pentru mobilă, perdele sau tapet, rezistența vopsirilor la lumină trebuie să fie cel puțin de

gradul 5. Pentru celelalte produse rezistența vopsirilor la lumină trebuie să fie cel puțin de gradul 4. Gradul 4 este totuși admis atunci când stofele pentru mobile, perdele sau tapet sunt în același timp de culoare deschisă (intensitate standard $<1/12$) și realizate din mai mult de 20% mătase sau din mai mult de 20% în ori alte fibre liberiene.

Această cerință nu se aplică saltelelor, căptușelilor, pânzei de saltele.

Metodă de încercare: standardul SR EN ISO 105 B02:2002.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente un raport de încercare.

40. Informații menționate pe eticheta ecologică

Rubrica 2 a etichetei ecologice trebuie să conțină următorul text:

- a) produsul produce poluarea redusă a apei;
- b) produsul nu conține substanțe chimice periculoase;
- c) produsul îndeplinește cerințe specifice referitoare la întregul proces de producție.

Agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice are obligația să declare în scris că produsul este în conformitate cu această cerință și să furnizeze autorității competente o mostră a ambalajului produsului pe care apare eticheta ecologică.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind activitatea de inspecție de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață

Având în vedere:

— prevederile art. 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 336/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. 10 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală nr. OB 1.768/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Modelul dosarului standard al serviciului de farmacovigilență de la deținătorul autorizației de punere pe piață, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Schema de desfășurare a inspecției de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Modelul raportului de inspecție de farmacovigență la deținătorul autorizației de punere pe piață, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Clasificarea deficiențelor care pot fi întâlnite în timpul inspecțiilor de farmacovigență la deținătorul autorizației de punere pe piață, prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 5. — (1) Fiecare deținător de autorizație de punere pe piață va întocmi dosarul standard al serviciului de farmacovigență până la data de 1 martie 2004.

(2) Dosarul standard al serviciului de farmacovigență de la deținătorul autorizației de punere pe piață trebuie

reactualizat anual sau ori de câte ori apar modificări în datele înscrise în dosar.

Art. 6. — Dosarul standard al serviciului de farmacovigență de la deținătorul autorizației de punere pe piață va fi trimis la Agenția Națională a Medicamentului, la cerere, în vederea pregătirii inspecției de farmacovigență sau ori de câte ori este necesar.

Art. 7. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 21 februarie 2004.
Nr. 179.

ANEXA Nr. 1

MODELUL

dosarului standard al serviciului de farmacovigență de la deținătorul autorizației de punere pe piață

Dosarul standard al serviciului de farmacovigență de la deținătorul autorizației de punere pe piață (DSSFDAPP) trebuie să prezinte o scurtă descriere pentru fiecare dintre capitolele prezentei anexe. Unde este cazul, se va anexa documentație suplimentară explicativă.

1. Informații generale

1.1. Scurtă descriere a serviciului de farmacovigență de la deținătorul autorizației de punere pe piață

1.2. Produsele pentru care deținătorul respectiv are autorizații de punere pe piață (APP) în România

1.3. Produsele de investigat ale deținătorului respectiv, care sunt incluse în studii clinice efectuate în România

2. Descrierea activităților-cheie în domeniul farmacovigenței, efectuate de deținătorul autorizației de punere pe piață:

2.1. Modul de colectare a datelor privind reacțiile adverse suspectate, raportate personalului companiei și reprezentanților medicali

2.2. Modul de transmitere a fișelor de reacții adverse suspectate la Agenția Națională a Medicamentului (ANM)

2.3. Modul de evaluare științifică a datelor culese și elaborarea rapoartelor pentru Centrul Național de Farmacovigență

2.4. Modul de informare a medicilor și a ANM cu privire la siguranța medicamentelor autorizate de punere pe piață în România

2.5. Modul de întocmire a raportului periodic actualizat privind siguranța medicamentului

2.6. Modul de punere în acord a rezumatului caracteristicilor produsului (RCP) cu informațiile din raportul periodic actualizat privind siguranța medicamentului

2.7. Modul de instruire a persoanelor implicate în colectarea datelor de farmacovigență

2.8. Modul de culegere a informațiilor despre farmacovigență după autorizarea de punere pe piață a medicamentelor (studiile de siguranță postmarketing)

3. Documentație

3.1. Instrucțiuni privind pregătirea, revizuirea și distribuția documentelor necesare activității de farmacovigență

3.2. Scurtă descriere a tuturor documentelor referitoare la activitatea de farmacovigență (fișa de raportare a reacțiilor adverse, rapoarte diverse, înregistrări, proceduri standard de operare)

4. Personal

4.1. Organigrama serviciului de farmacovigență, evidențiind organizarea, responsabilitățile și relațiile în cadrul organizației

4.2. Calificările, experiența și responsabilitățile personalului-cheie:

— persoana calificată în farmacovigență

— persoana de contact pentru retragere/blocare de produs în cazul unei probleme de siguranță/raport beneficiu— risc insuficient dovedite

4.3. Prezentarea generală a planurilor de instruire și a modului în care sunt păstrate înregistrările aferente

5. Local și utilități

5.1. Scurtă descriere a localului

5.2. Scurtă descriere a modalităților de arhivare și a locației documentelor relevante pentru farmacovigență

5.3. Scurtă descriere a sistemelor computerizate folosite pentru activitatea de farmacovigență, inclusiv a stadiului de validare a acestora

6. Contracte

Descrierea contractelor de co-marketing, cu detalierea prevederilor referitoare la farmacovigență în România (identificarea deținătorului autorizației de punere pe piață, identificarea responsabilului cu farmacovigența pentru produsele pentru care există contract de co-marketing)

7. Sistemul de management al calității

Descrierea sistemului de management al calității (inclusiv o listă a procedurilor standard de operare generale și specifice, a modului de organizare a auditului intern și a modului de efectuare a analizei statistice)

S C H E M A

de desfășurare a inspecției de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață**1. Pregătirea inspecției**

— Solicitarea dosarului standard al serviciului de farmacovigilență de la deținătorul autorizației de punere pe piață

— Stabilirea datei inspecției

— Stabilirea obiectivelor inspecției

— Stabilirea echipei de inspectori

— Identificarea persoanei/persoanelor-cheie pentru activitatea de farmacovigilență de la deținătorul autorizației de punere pe piață

— Anunțarea inspecției

— Studiarea documentației referitoare la unitatea ce urmează să fie inspectată:

• dosarul standard al serviciului de farmacovigilență de la deținătorul autorizației de punere pe piață (*DAPP*)

• cunoașterea produselor pentru care deținătorul respectiv are autorizații de punere pe piață în România

— Revizuirea documentelor de referință:

• legislația națională în domeniul farmacovigilenței.

2. Desfășurarea inspecției:

— Întâlnirea premergătoare dintre reprezentanții DAPP, persoana/persoanele-cheie pentru activitatea de farmaco-

vigilență și inspectorul/inspectori Agenției Naționale a Medicamentului (*ANM*):

• prezentarea generală a activității DAPP în domeniul farmacovigilenței

• reconfirmarea planului de inspecție de către inspector/inspectori

— Inspecția propriu-zisă:

• discuție cu persoanele-cheie pentru activitatea de farmacovigilență de la DAPP

• analiza documentelor pe care trebuie să le dețină DAPP în conformitate cu legislația națională în domeniu

• inspectarea localurilor, utilităților

— Întâlnirea finală cu reprezentanții DAPP, persoana/persoanele-cheie pentru activitatea de farmacovigilență și inspectorul/inspectori ANM:

• prezentarea observațiilor relevante și a deficiențelor constatate în timpul inspecției

• identificarea posibilităților de remediere a deficiențelor

• concluzii.

3. Întocmirea raportului de inspecție

4. Transmiterea unui exemplar din raportul de inspecție la DAPP

5. Urmărirea modului de remediere a deficiențelor de către DAPP

M O D E L U L

raportului de inspecție de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață**Unitatea inspectată:**

— Denumirea unității inspectate

— Adresa completă a unității inspectate

Data inspecției:**Inspector/inspectori:****Documente de referință pentru inspecție:**

— Legislația națională în vigoare în domeniul farmacovigilenței

— Autorizația/autorizațiile de punere pe piață pentru medicamentele comercializate în România de către deținătorul respectiv

Introducere:

— Scurtă descriere a unității și a activităților desfășurate în domeniul farmacovigilenței

— Specificarea dacă a fost disponibil dosarul standard al serviciului de farmacovigilență de la deținătorul autorizației de punere pe piață (*DAPP*) înainte de începerea inspecției

— Data inspecțiilor efectuate anterior

— Numele inspectorului/inspectoriilor care a/au efectuat inspecția/inspecțiile anterioară/anterioare

— Prezentarea în detaliu a schimbărilor apărute de la ultima inspecție

Raport scurt asupra obiectivelor inspecției:

— Scopul inspecției

— Activitatea/activitățile inspectată/inspectate

— Personalul întâlnit în timpul inspecției

Observațiile relevante făcute de inspector/inspectori și deficiențele constatate:

Lista deficiențelor clasificate în critice, majore, altele:

Se prezintă fiecare deficiență avându-se în vedere următoarele puncte:

— identificarea deficienței

— explicații asupra deficienței

— documente de referință.

Recomandări:

Se fac de inspector/inspectori către unitatea inspectată sau către Agenția Națională a Medicamentului — Centrul Național de Farmacovigilență, dacă este cazul.

Rezumat și concluzii:

Inspectorul/inspectori trebuie să precizeze dacă unitatea inspectată are un sistem de farmacovigilență corespunzător, așa cum este definit în legislația națională în domeniu (hotărârile Consiliului Științific al Agenției Naționale a Medicamentului nr. 12/2000 și nr. 24/2000).

Numele inspectorului/inspectoriilor:**Semnătura:****Instituția:****Data:**

CLASIFICAREA

deficiențelor care pot fi întâlnite în timpul inspecțiilor de farmacovigilență la deținătorul autorizației de punere pe piață

Deficiența critică: deficiență a sistemului, a practicilor sau proceselor de farmacovigilență, care:

- pune în pericol drepturile, siguranța ori starea de bine a pacienților; sau
- reprezintă un risc potențial pentru sănătatea publică; sau
- reprezintă o violare gravă a legislației naționale în domeniu

Necesită acțiune imediată.

Deficiența majoră: deficiență a sistemului, a practicilor sau proceselor de farmacovigilență:

- care necorectată poate conduce la punerea în pericol a drepturilor, siguranței ori stării de bine a pacienților; sau

— care necorectată reprezintă un risc potențial pentru sănătatea publică; sau

— reprezintă o violare a legislației naționale în domeniu
Necesită urmărire intensivă. Mai multe deficiențe majore ale sistemului de farmacovigilență luate împreună ar putea conduce la o deficiență critică.

Alte deficiențe: deficiență a sistemului, a practicilor sau proceselor de farmacovigilență care nu poate pune în pericol drepturile, siguranța sau starea de bine a pacienților

Ar putea să necesite urmărire. Mai multe alte deficiențe ale sistemului de farmacovigilență luate împreună ar putea conduce la o deficiență majoră.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

privind aprobarea Nomenclatorului medicamentelor de uz uman pentru anul 2004

În temeiul prevederilor:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări prin Legea nr. 336/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. OB 1.769/2004,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Nomenclatorul medicamentelor de uz uman pentru anul 2004, care cuprinde medicamentele de uz uman autorizate în vederea punerii pe piață de Agenția Națională a Medicamentului.

Art. 2. — În afara medicamentelor înscrise în nomenclatorul prevăzut la art. 1 pot circula pe teritoriul României și medicamentele de uz uman din țară sau din import, autorizate în vederea punerii pe piață de Agenția Națională a Medicamentului după aprobarea nomenclatorului, precum și alte medicamente aprobate în condițiile legii de Ministerul Sănătății.

Art. 3. — Nomenclatorul prevăzut la art. 1 va putea fi obținut de pe site-ul Agenției Naționale a Medicamentului, de la adresa <http://www.anm.ro>.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Agenția Națională a Medicamentului, direcțiile de sănătate publică și a municipiului București, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de sănătate județene și a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, agenții economice producători, importatori și distribuitori de medicamente vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 21 februarie 2004.

Nr. 180.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro